

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. II. De Angelorum custodiâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO SECUNDA.

De Angelorum custodia.

I.
De fide est
sanctos An-
gelos ad cu-
ram de ho-
minibus ha-
bendam à
Deo esse de-
putatos.

Calvini im-
pietas &
stoliditas.

II.
Homines
singuli sin-
gulis habent
Angelos cu-
stodes.

Quo tempo-
re assignetur
cuique An-
gelus.

III.
Etiam in
statu inno-
centia habe-
bant homi-
nes Angelos
custodes.

CIRCA custodiâ Angelorum imprimis fide certum est, Sanctos Angelos peculiariter ad curam de hominibus habendam esse deputatos, Angelus suis mandavit de te, &c. Psal. 90. v. 11. Angelis coru[m] semper vident faciem Patris &c. Math. 18. v. 10. & Actorum 12. v. 15. de Petro dixerunt fidèles, Angelus ejus est. Huic etiam veritati passim subscriptum Sancti Patres. Ex quibus constat Calvinum lib. 1. inst. cap. 14. q. 7. non minus impie quam stolidè ridere hanc ab Ecclesiâ semper traditam de custodiâ Angelorum doctrinam.

Singuli ergo homines sibi deputatum à Deo habent tutelarem Angelum: utrum autem idem Angelus plurium hominum successivè curam gerat, incertum: affirmat Justinus & Origenes, & tanquam probabile defendit Suarez lib. 6. cap. 17. num. 11. Circa tempus quo primum ei deputatur cultus, S. Anselmus, Tertullianus, S. Bonaventura, Gabriel & alii, in quam etiam sententiam inclinare videtur Suarez citatus num. 18. asserunt unumquemque à primo conceptionis instanti Angelum sibi habere deputatum, distinctum ab Angelo matris: quod etiam docuerat S. Thomas in 2. disp. 11. q. 1. art. 3. ad 3. hic verò q. 113. art. 5. ad 3. ait usque ad nativitatem, cùm adhuc proles sit quasi pars matris, eam non habere custodem Angelum ab Angelo Matris distinctum.

Nec cum lapidi naturæ nostræ additus est homini custos, sed in statu etiam innocentia primos nostros parentes hoc privilegio suisse donatos docet S. Thomas citatus art. 4. ad 2. Angelum etiam custodem habuit Beataissima Virgo ut docet S. Bernardus epistola 77. ubi eum ait suisse Archangelum Gabrielem. Christus verò, licet Angelum custodem ob summam dignitatem, potentiam, & scientiam non habuerit, multos tamen habuit ministros, sibiique ad nutum in omnibus obtemperantes. Altisiodorensis vult Antichristum ob summam inequitiam & animi oblationem Angelum non habiturum, sed contrarium cum S. Thoma & communi sententiâ tenendum.

Præter Angelos verò uniuscujusque in particuliari custodiæ designatos, alii etiam deputantur, qui regnis, ecclesiis & communitatibus præsunt. Imò personas quasdam præcipias, ut Apostolos, Propheta, Pontifices, Reges, probabile est unum ex præcipiis, seu Archangelis habere tutelarem, ut jam ex Sancto Bernardo vidimus de Beatissima Virgine. Ut plurimum tamen Angelii ad hominum custodiâ deputati, non sunt ex supremis Angelorum ordinibus; hi enim, ut communiter Theologi, non alio modo rebus, vel in generali vel particulari præsunt, quæ mediate, seu Dei voluntatem circa ea quæ ad custodiâ, & dispositionem rerum inferiorum pertinent, quoad opera miraculosa & extraordinaria, ac præter communem cursum aliis intimando. Angelii verò ad ordinarium hominum patrocinium designati, ex infimo tantum sunt ordine, seu Hierarchia.

Quoad patrociniij hujus hominibus ab Angelis præfitti actiones, certum apud omnes est, multa Plurima à Sanctis hisce custodibus in nos, etiam incognitantes, proficiunt perpetuò beneficia: mala enim multa & tentationum occasiones avertunt, dæmonem coercent, ad benè operandum excitant, pœnas subinde mediciniles infligunt: Tandem si animæ, quarum curam gerunt, ab omni labore ex hac vita decedant, & reatu poena, in cœlum eas deducunt; fin verò aliqua adhuc restet pœna exoluenda, ad Purgatorium, ibique crebro eas visitant & solantur.

Eodem planè modo econtrario procedit dæmon in curandâ hominum perditione, unde ut insinuat S. Thomas q. 114. art. 1. dæmon, qui æmulatur divinitatem, Angelos suos distribuit, qui variis regnis ac provinciis præsint, in ordine ad omne genus mali perpetrandum. Insuper communiter receptum est apud Theologos, unicuique homini statim ab ortu, ut bonum Angelum à Deo, ita malum à Lucifero, aut aliis ejus ministris peculiariter deputari, qui cum ad malum pertrahat: ita Magister in 2. dist. 6. ubi cum aliis sequuntur scholastici: tenet etiam Origenes homiliâ 35. in Lucam, S. Greg. Nisensis & alii. Imò Suarez ita hoc verum putat lib. 8. cap. 21. re singulis num. 31. ut nullam probabile esse rationem dicat dubitandi, quin Lucifer singulis hominibus singulos malos Angelos designet, qui eos impungent, omniisque coattu ad peccata pertrahant, ac perducant.

DISPUTATIO LXXVIII.

De beatitudine & merito Angelorum.

PLVRIMA hac de re dicta sunt supra, cùm de visione Dei, & infra necessario adjicienda erunt multa, saltem quæ generatim ad beatitudinem spectant, cùm de beatitudine agemus. Hic ergo illa tantum proponam, quæ Angelis specialiter competunt, & eorum beatitudinem cùm merito conjungam.

SECTIO